

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36

Fylke: Telemark

Tilleggsspørsmål nr. til 36.

Herad: Hølla.

Emne: Klessing, fakter og åttend.

Bygdelag: Helgja.

Oppskr. av: S. Ystervoi

Gard: Ystervoi.

(adresse): Helgja.

G.nr. 53. Br.nr. 3.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Eiga røynsle.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Måter å reise folk på.

A. En kunne si: "Han har stort hne og lite vitt". Der er hørt at en morsom har legge til: "Men jeg har lite hne og stort vitt".

Man brukte uttrykk som: Etternøler (alm.), rekafant og en bestemt gårdbruker ble kalt Ola Ettermedda.

Ein som gjorde stygt arbeid ble kalt: Slurvian og ein rusk-om slurst. Ei kvinne kunne hete ei slurve, ett hesputre og vanlig "ei noksaft".

1. Ble åkeren slående svært lenge, har det hent at en fremmed har skåret de første band.

2. Ukjent her.

3. Det vinderes at ungdom dro til en bredside hos en gårdbruker midt på sommern. Dette var vel nærmest en hevnakt. Noe liknende ved juletider kjennes ikke.

B. Ved å sette navn på folk.

I tidligere dager - like til for 50 år sia-
hadde de fleste menneske her sine
kjenngenavn. Dette gjalt kanskje vesentlig
menn. Her nevnes noen gode vinner:
Lombas, Lickin, Smørpult, Eitkroken.

4. Det var en gammel regel at alle
i huset skulle være stille og i ro
heime den første juledag. Gikk
noen ut på veien eller endog på
besøk, så fikk denne å navnet
"Julefeit" enten det var mann eller
kvinne.

5. Alle skulle ha nye kler (plagg)
julekveld. Var det en som ikke
fikk noe, så kjennes ikke noe
annet å si enn "stakkars deg".

6. Ein appsetter, ein gæs-mekkel,
ein slubbert. Ola ettermiddag er
for nevnt.

Ysterboe 23. juli 1953.

J. Ysterboe.